

Verslag van de Tuinenreis Hampshire en Berkshire

29 augustus – 1 september 2024

Groei & Bloei Walcheren

Donderdag 29 augustus

Daar stonden we dan op donderdagmorgen 29 augustus met onze koffertjes en rugzakken. Het voelde een beetje als het schoolreisje van vroeger.

Liesbeth, Sietske, onze reisleidster Inez en onze chauffeuse Miranda heetten ons hartelijk welkom.

De reis naar Duinkerken verliep voorspoedig en ruim op tijd arriveerden we bij de ferry.

Maar om Engeland binnen te komen was wel even een dingetje: paspoortcontrole, scannen van de bagage en zelf nog door een poortje moeten, nam best wel wat tijd in beslag.

Aan boord stonden de *fish en chips*, en de nodige andere gerechten, al klaar.

Gezellig eten met elkaar bekortte de reis van twee uur. De zee was kalm en we genoten van de witte klifrotsen toen we Dover naderden.

Na de bootreis gingen we weg door het prachtig heuvelachtige landschap op weg naar Postling, waar we de eerste 2 tuinen gingen bezoeken: **West Court Lodge** en **Churchfield**. Gelukkig waren het buurtuinen! De ene eigenaresse was van oorsprong een Nederlandse stewardess. Haar tuin, rondom een tennisbaan, hebben we eerst bekeken. We zagen mooie borders en een prachtig grasveld.

De andere buurtuin was verdeeld in twee gedeelten: een enorm gazon omringd door borders en veel vaste planten en heesters en een *woodlandgarden* met prachtige bomen die veel schaduw gaven en mooie onderbeplanting.

Ook stroomde een romantisch riviertje door de tuin. Deze tuin is destijds uit het niets aangelegd. Op blote voeten leidde de eigenaresse ons rond.

Het decor van een 11^e eeuwse kerkje en oude vakwerkhuisen zorgden voor een schilderachtig geheel.

De wandeling door de twee tuinen werd besloten met een gastvrije *English tea* met heerlijke zelfgebakken cakes, verzorgd door de beide dames.

Na dit bezoek aan onze twee eerste tuinen gingen we op weg naar ons 4 sterren hotel in Reading.

Anneke en Addy

Vrijdag 30 augustus

Na een heerlijk ontbijt in het chique Hilton hotel zijn we vrolijk vertrokken naar de eerste tuin van deze dag: **The Grange**. Volgens reisleidster Inez een niet zo grote tuin maar daar dachten wij anders over. Vogel van deze dag, en naar bleek ook van deze reis, was de Rode Wouw. Gezien vanuit de bus en ook in deze tuin vloog er verschillende keren één over.

Vicky, de eigenaresse, ontving ons met een verhaal over hoe zij het huis en de plek gevonden heeft. Of vond de plek haar? De voortuin met *bumps*, billen of bulten? was het eerste dat we zagen. Aangelegd om inkijk te voorkomen. Daarna een wandeling door het bosgedeelte en toen opende de tuin zich voor ons. Een prachtig gezicht op een beek, een vijver met eiland met een mooi zitplekje en het mooie huis. Grassen- en bloemenborders, maar de sterren waren de spectaculaire hoge oranje Canna's.

De tuinman vertelde dat de beek afgelopen winter tot drie keer toe zo hoog stond dat het gazon flink onder water stond. Ondanks dat stonden de planten er prachtig bij. Een boomgaard en moestuin maakten het plaatje compleet. We sloten af met taart en drinken met uitzicht op de prachtige tuin.

Even voelden we ons ook landhuisbezitters.

Daarna met de bus naar **Waterperry Gardens**, dat bleek niet zo eenvoudig. Miranda kwam voor de uitdaging te staan in een smalle straat een haakse bocht te moeten nemen. Dat kon niet waardoor de bus gekeerd moest worden, en dat deed ze. Hulde Miranda!

Waterperry, een tuin als een leuk bedrijf met winkeltjes, een *tearoom* en een heel oude kerk op het terrein. Er waren grote lange borders met prachtige vaak erg hoge beplanting. Een ommuurde tuin met heel veel Dahlia's waar we erg blij van werden, en allemaal benaamd. We kunnen thuis op jacht! Als laatste waren we in de Gallery, alleen maar heel erg mooie dingen, daar hadden we ons arm kunnen kopen.

Als finale deze dag naar **Oxford**. Inez had voor iedereen een plattegrond en wandelroute geprint waarmee we onze weg konden vinden. Leuk om de stad die we zo vaak in TV series zagen in het echt te zien. Wij zijn de overdekte markt doorgelopen. Veel kleine winkeltjes en allerlei eettentjes. In de thee en koffiewinkel hebben we *Oxford Breakfast Tea* gekocht om nog lang na te genieten. De Middeleeuwse straatjes, de steegjes, alle “colleges” en het zalige zomerweer maakten het een heerlijke dag.

Isabella en Marijke

Zaterdag 31 augustus 2024

Na lekker geslapen te hebben we eerst een 1/2 uur baantjes gezwommen, daarna ontbeten en weer de bus in op weg naar **Longstock Park Water Gardens**.

Inez las tijdens de reis een toepasselijk gedicht van Vasales voor en vertelde al wat wetenswaardigheden.

Onderweg nog een tussenstop bij St Nicolas kerkje uit ongeveer 1400. (Zie foto)

Weer verder met de bus naar **Longstock Park** kregen we een aanrijding met een tractor op een van de zeer smalle wegjes.

Gelukkig alleen materiaal schade en na enige vertraging konden we gelukkig weer verder.

De watertuin was een tuin met veel met de hand gegraven vijvers in 1948.

Deze tuin was o.a. gefinancierd door de Wedgwood familie.

Veel van de beplanting was nog heel mooi in bloei met o.a. meerdere heel hoge Koninginnenkruid en Gunnera's.

Om 13.00 vertrokken we weer met de bus naar **Stockbridge** waar we konden lunchen en even rondkijken.

Daarna weer met de bus terug naar **Springpond**.

Schitterende cottage en tuin van nu hoogbejaarde mensen. Hij was vroeger bankbiljet drukker. En zij architect.

Nog steeds bloeiende rozen en clematissen veel mooie combi's hiervan.

Mooie borders met andere vaste planten: o.a. Geraniums (foto?), Salvia's, donkere Sedum en prachtig landschap rondom.

Het huis mochten we ook van binnen bezichtigen. Was *unbelievable!* (foto?)

Je moet het zelf gezien hebben. Helemaal zoals wij ons een Engelse cottage voorstellen.

Als afsluiting genoten van borrelnootjes en eventueel een wijntje bij de bus, verzorgd door Sietske en Liesbeth.

Retour naar hotel.

Het was een indrukwekkende en enerverende dag. Nog 1 dag te gaan, jammer.

Gretha en Elly

Zondag 1 september 2024

Het werd een vroege zondagmorgen. Ontbijt om kwart voor zeven en vertrek per bus om half acht. Maar zo al was gebleken tijdens de voorgaande dagen, het gezelschap hield zich keurig aan de tijden. Om stipt half acht lieten wij het Hilton hotel achter ons met goede herinneringen aan de perfecte accommodatie en de goed verzorgde maaltijden.

Via de M25 en andere M – en A - wegen kwamen we om 11 uur zonder files aan bij

Walmer Castle in Deal, op 15 minuten rijden van Dover alwaar we de veerboot naar Duinkerken zouden nemen en op 500 meter van strand en zee.

Walmer Castle is een voormalige kustverdediging met een rijke geschiedenis. Het werd gebouwd rond 1540 in opdracht van Hendrik VIII als onderdeel van een keten van 20 forten. Deze forten dienden ter verdediging tegen mogelijke Spaanse of Franse invasies. De *Warden of the Cinque Ports* woonde er ooit en had de regie over de vijf forten in Kent.

Het kasteel en de omliggende tuinen worden beheerd door *English Heritage* en zijn open voor het publiek.

Tuinen en hagen (15 hectare) omringen het in Tudor stijl opgetrokken kasteel. De verschillende tuinen vinden hun oorsprong in het eind van de 18de eeuw, uitgebreid in de 19de eeuw. Er zijn Taxus hagen aangeplant in de 19de eeuw die uitgegroeid zijn tot een soort berglandschap van hagen doordat ze niet gesnoeid werden rond de twee wereldoorlogen.

We splitsten ons op in twee groepen: één begon in de tuin en de andere in het kasteel. Bij het tuinbezoek kwam je direct in de moestuin (aangelegd in 1725) terecht alwaar in een hoekje bij de kas thee, koffie en gebak verkrijgbaar waren en zich, heel belangrijk, de toiletten bevonden. De bekende moestuin gewassen maar daarnaast ook opvallend een grote, prachtige dahlia collectie met uiteen lopende bloemvormen en kleuren. Er was geen slak te bekennen!

Uit de tuin lopend kwam je terecht op een oplopende zichtlijn vanuit het kasteel die je voerde naar een hoger punt waarvan je verwachtte een mooi uitzicht op de zee te hebben. Vroeger was dat misschien zo maar nu keek je uit op huizen. Onder de omringende bomen bloeiden cyclamen volop. Teruglopend naar het kasteel liep je langs prachtige borders, aan beide zijden van het pad, die nog volop in bloei stonden.

In het kasteel zelf bestond de mogelijkheid om de appartementen te bezoeken. Dit was mogelijk omdat er op het ogenblik nog geen Lord Warden is benoemd die misschien zou kunnen beslissen dat de appartementen niet voor het bezoek toegankelijk zijn. Dus konden we zien hoe de Lords en zijn familie woonden. Er hingen tal van schilderijen en memorabilia die de hertog van Wellington (die in Walmer Castle overleden is: het bed waarin dit gebeurde stond er nog) en bezoeken van Elizabeth Bowes-Lyon, ook bekend als de Queen Mum, herdenken (Queen Mum heeft ook de positie van Lord Warden bekleed).

Stipt om half één stonden we weer bij de bus om naar de “DFDS Ferry Terminal” te rijden. In tegenstelling tot de heenreis gingen we zonder douane en pas controle de boot op, terug naar het “continent”. Op deze zondagmiddag was de veerboot lang niet vol. We namen nog een laatste “*fish and chips*” en hadden een rustige overtocht met heerlijke zon en wind buiten op het achterdek.

En toen de laatste etappe naar Middelburg. Om de files te vermijden (die er waren na deze door de Belgen druk bezochte stranddag) reed onze chauffeur Miranda op slinkse wijze langs smalle wegen en door dorpen.

Dacht je rustig weg te kunnen doezelen op dit laatste stuk, werden we geconfronteerd met een *pub bus quiz*! Heel leuk hadden Sietske en Liesbeth 14 vragen opgesteld die met A, B of C beantwoord dienden te worden al naar gelang het juiste antwoord. Technische tuin vragen en toeristische vragen maar ook algemene vragen als “Wat is de gemiddelde leeftijd van de groep” (antwoord 72 jaar) en “Hoeveel kilometers hebben we gereden” (antwoord 935 km).

Het was best lastig en je moest diep in je herinneringen graven. De formulieren werden ingeleverd, de dames gingen aan het werk en uiteindelijk kwamen Marijke en Isabella als winnaars uit de bus. Een zeer geslaagde oefening om nog eens terug te denken aan alles wat we gezien en beleefd hadden.

Tijdens de busreis werden chauffeur Miranda en reisleidster Inez door Sietske en Liesbeth hartelijk bedankt voor al hun goede zorgen en informatie en gaven ze een geldelijke attentie, terwijl Elly Jiskoot namens alle deelnemers Liesbeth en Sietske bedankte voor hun inzet vooraf en tijdens de reis met ook weer een attentie.

Om kwart voor acht reden we de parkeerplaats bij de Mortiere op en kwam de reis echt ten einde. We kunnen terugzien op een zeer geslaagde trip waar niets fout liep afgezien van een lichte “touch” van de bus met een tractor met stro perser op één van de Engelse smalle wegen. Hulde aan de organisatie.

ArndJan

